

Daniel Kitabı - Yetmiş Üç Numara

Tarihsel paralelliklerin gözler önüne serilmesi: Jeroboam'un aldatmacası ve Adventist hareketinin iman sınavı

Jeff Pippenger
2024-02-06

Kuzey ve güney krallıkları, Levililer 25 ve 26'daki bozulmuş antlaşmanın gereği olarak, Tanrı'nın gazabı altında iki bin beş yüz yirmi yıl boyunca dağıtıldı. İlk ve son gazapların tamamlanması arasındaki kırk altı yıl, 1844'te ruhsal modern İsrail'in tek bir krallığı altında bu iki krallığın toplanişını temsil ediyordu. Bu iki ulusun toplanişını, Hezekiel'in birleştirdiği iki çubukla ve İlyas'ın öyküsünde Sarefatlı dul kadının topladığı iki çubukla temsil edildi. 22 Ekim 1844'te kuzey ve güney krallıklarının peygamberlik tarihi sona erdi ve böylece o iki krallığın başlangıcının tarihini tekrar etti.

Jeroboam, uyruklarının Yahuda'ya gidip Yeruslaim'deki tapınakta Tanrı'ya ibadet etmelerini engellemek amacıyla kuzeydeki krallıkta sahte bir ibadet sistemi kurdu.

Ve Yarovam yüreğinde dedi: “Şimdi krallık Davut'un evine dönecek. Eğer bu halk Yeruslaim'de RAB'bin evinde kurban kesmek üzere yukarı çıkarsa, o zaman bu halkın yüreği yine efendilerine, Yahuda kralı Rehavam'a dönecek; beni öldürecekler ve yine Yahuda kralı Rehavam'a dönecekler.” Bunun üzerine kral danıştı, iki altın buzağı yaptı ve onlara dedi: “Yeruslaim'e çıkmanız sizin için çöktür; işte seni Mısır diyarından çıkaran ilahların, ey İsrail.” Birini Beytel'e koydu, ötekini de Dan'a yerleştirdi. Ve bu şey günah oldu; çünkü halk buzağılardan birinin önünde tapınmak için Dan'a kadar gitti. Ve yüksek yerler evi yaptı, Levi oğullarından olmayan halkın en aşağı tabakasından kâhinler tayin etti. Ve Yarovam sekizinci ayda, ayın on beşinci gününde, Yahuda'daki bayrama benzer bir bayram düzenledi ve sunak üzerinde kurban takdim etti. Beytel'de de böyle yaptı; yaptığı buzağılara kurban kesti; ve yaptığı yüksek yerlerin kâhinlerini Beytel'e yerleştirdi. Böylece Beytel'de yaptığı sunak üzerinde, sekizinci ayın on beşinci gününde, kendi yüreğinden uydurduğu ayda kurban takdim etti; İsrail oğulları için bir bayram düzenledi; ve sunak üzerine çıktı, buhur yaktı. 1 Krallar 12:26–33.

Onun ibadet sistemi Katolikliğe (putperestliğe) özgüydü; zira Harun'un isyanında olduğu gibi, canavara yönelik ve onu temsil eden bir put dikti. İki buzağı putu altından yapılmıştı ve Babil'i simgeliyordu. Putlar, Mısır'ın tanrılarına adanmıştı; Harun'un da onları nitelediği gibi, “Onları Mısır diyarından çıkaran tanrılar” olarak. İki şehirde iki sunak inşa etti; birlikte düşünüldüklerinde kilise (Beytel) ile devletin (Dan) birleşimini temsil ederdi. Sunaklar, gerçek sunak olan Mesih'in sahte taklitleriydi; tıpkı Katolikliğin Mesih'in yeryüzündeki temsilcisi olduğunu iddia etmesi gibi. Katolikliğin rahiplerinde olduğu gibi, yozlaşmış bir rahiplik tesis etti. İbadeti için, Tanrı'nın gerçek bayram günlerinden herhangi birinden özellikle farklı olan bir gün seçti; böylece ibadetin gerçek ve sahte günü üzerindeki tartışmayı temsil etti.

Onun sahte ibadet sisteminin açılışı sırasında Tanrı, onun taklit ibadet sistemini kınamak için Yahuda'dan bir peygamber gönderdi.

Ve işte, Rabbin sözü uyarınca Yahuda'dan Beytel'e bir Tanrı adamı geldi; Yerovam ise tütsü yakmak için sunağın yanında duruyordu. Rabbin sözüyle sunağa karşı seslendi ve şöyle dedi: Ey sunak, sunak! Rab şöyle diyor: Bak, Davut'un soyundan Yoşiya adında bir çocuk doğacak; ve senin üzerinde tütsü yakan yüksek yerlerin kâhinlerini senin üzerinde kurban edecek, insanların kemikleri de senin üzerinde yakılacak. Aynı gün bir belirti verdi ve dedi ki: İşte Rabbin söylediği belirti şudur: Bak, sunak yarılacak ve üzerindeki kül dökülecek. 1. Krallar 13:1-3.

Yahuda'dan gelen peygamber, Kral Yoşiya'nın gelecekte doğacağını belirten üçlü bir peygamberlik ilan etti. Yoşiya'nın sahte sunakta görev yapan kötü kâhinleri öldüreceğini ve insanların kemiklerini tam o sunak üzerinde yakacağını da önceden bildirdi. Yeroboam'a da bir belirti verdi; Yeroboam'ın sunağının yarılacağını ve küllerin döküleceğini bildirdi. Tüm bunlar Rab'bin sözü uyarınca yerine geldi; ne var ki Yeroboam peygamberin ilanını duyunca öfkeleni ve peygamberle hesap görmek istedi, ama Rab duruma egemendi.

Kral Yeroboam, Beytel'deki sunağa karşı haykıran Tanrı adamının sözünü duyunca, sunağın yanından elini uzatıp, "Onu yakalayın" dedi. Ancak ona uzattığı eli kurudu; elini kendine doğru geri çekemez oldu. Ayrıca sunak yarıldı ve Tanrı adamının Rab'bin sözüyle verdiği belirti uyarınca sunağın külü dışarı döküldü. 1. Krallar 13:4, 5.

İşaret hemen gerçekleşti ve Jeroboam'un eli felç oldu.

Ve kral cevap verip Tanrı adamına dedi ki: Şimdi Rab Tanrı'nın'a yalvar ve benim için dua et ki, elim yeniden eski hâline gelsin. Tanrı adamı Rab'be yalvardı ve kralın eli yeniden eski hâline döndü, eskisi gibi oldu. Kral Tanrı adamına dedi ki: Benimle eve gel, dinlen; sana bir ödül vereceğim. Tanrı adamı ise krala dedi ki: Evinden bana yarısını versen bile seninle gelmeyeceğim; bu yerde ne ekme yiyeceğim ne de su içeceğim. Çünkü Rabbin sözü bana şöyle buyurdu: "Ekme yemeyecek, su içmeyecek ve geldiğin yoldan geri dönmeyeceksin." Böylece başka bir yoldan gitti ve Bethel'e geldiği yoldan dönmedi. 1 Krallar 13:6-10.

İsa, bir şeyin sonunu her zaman o şeyin başlangıcıyla gösterir; harfi antik İsrail'in kuzey ve güney krallıklarının başlangıçları ise, iki değneğin tek bir değnek hâline birleştirildiği tarihte son bulur; bu da ruhsal modern İsrail ulusunu temsil eder.

İki değneğin birleştirildiği tarihte, 1798'de zamanın sonunda, üç aşamalı bir sınama süreci başlatıldı. Her iki değnek (krallık) da Gece Yarısı Çılgılığı'ndaki Kutsal Ruh'un dökülüşünden önce toplanıyordu. 1844 baharındaki ilk hayal kırıklığında Protestanlar sınama sürecinde başarısız oldular ve Katolikliğin kızları hâline geldiler; böylece, Yerovam tarafından örneklendiği gibi, sahte bir ibadet sisteminin kuruluşunu yinelemiş oldular.

Protestan Reformu, Tanrı'nın, çöldeki kiliseyi Roma kilisesinin batıl inançlarından, geleneklerinden ve göreneklerinden çıkarmak için gerçekleştirdiği bir işti. Martin Luther'den bu yana giderek daha çok gerçek açığa çıkarıldı ve bunlar, Sur'un fahişesinin sahte bir Hristiyanlık

iddiasıyla örtülmüş putperest bir ibadet sisteminden başka bir şey olmadığını ortaya koydu. Rabbin amacı, tutsak halkını karanlıktan çıkarmaktı; tıpkı halkı Mısır'da köle iken yaptığı gibi. Onları Mısır esaretinden kurtardı ki onlara kendi yasasını versin. 1798'de mührü açılan bilginin artan ışığının peşinden gitmeyi Protestanların reddetmeleri, 1844'te yasayı ve Mesih'in gerçek mabed hizmetini tanımalarını engelledi.

Yargı saati mesajını reddetmeleri, Roma kilisesinin kızları hâline geldiklerini temsil ediyordu ve ardından Kutsal Yazılar'da sahte peygamber (mürtet Protestanlık) olarak tanımlanan sahte bir tapınma sistemi ortaya koydular. 22 Ekim 1844'te imanla mabede giren sadık Milleritler, üçüncü meleğin ışığını aldılar ve Protestan olduğunu iddia ederken paganizmin temel geleneğine, yani güneş tapınmasına bağlı kalan sahte tapınma sistemine bir kınama yönelttiler. Yahuda'dan gelen peygamber, 22 Ekim 1844'te gelen üçüncü meleğin mesajını tanıyıp sunan Millerit Adventizmi temsil etti.

Yerovam'ın, peygamberin evine gelip dinlenip kendini tazelemesi yönündeki isteğiyle karşılaşınca, peygamber Rab'bin kendisine vermiş olduğu özel talimatları bildirdi. Bu buyruk Millerci Adventizme de verilmişti. Buyruk, geldikleri yoldan geri dönmekti; Millerci Adventizm de Protestan mezheplerinden çıkmıştı. 1844 ilkbaharındaki ilk hayal kırıklığında Protestanlardan ayrılmışlardı ve Yeremya, Yahudalı peygambere verilmiş olan özdeş talimatların bir örneğini sunar.

Sözlerini buldum ve onları yedim; sözün yüreğimin sevinci ve coşkusu oldu; çünkü ben senin adınla anılıyorum, ey orduların Rab Tanrısı. Alay edenlerin topluluğunda oturmadım, sevinmedim de; senin elin yüzünden tek başıma oturdum; çünkü beni hiddetle doldurdun. Neden acım sürekli, yaramsa şifa bulmaz, iyileşmeyi reddediyor? Büsbütün bana bir yalancı gibi ve kuruyan sular gibi mi olacaksın? Bu yüzden Rab şöyle diyor: Geri dönersen seni yeniden getireceğim ve önümde duracaksın; ve eğer kıymetliyi değersiz olandan ayırırsan, ağzım olacaksın; onlar sana dönsünler, ama sen onlara dönme. Seni bu halk için tahkim edilmiş tunç bir duvar yapacağım; sana karşı savaşıacaklar, ama sana üstün gelemeyecekler; çünkü seni kurtarmak ve kurtuluşa erdirmek için seninleyim, diyor Rab. Seni kötülerin elinden kurtaracağım, dehşet verici olanların elinden de seni kurtarıp geri alacağım. Yeremya 15:16-21.

İkinci Bela'ya dair zaman peygamberliği 11 Ağustos 1840'ta yerine geldiğinde, Vahiy 10'daki kudretli melek elinde açık bir küçük kitapla indi ve Yuhanna'ya gidip kitabı alması ve onu yemesi söylendi. Yeremya, tarihin o noktasında küçük kitabı yiyenleri temsil ediyordu ve sözler bal gibi tatlıydı; çünkü onlar onun "yüreğinin sevinci ve coşkusu" idi. Ama Tanrı'nın "eli" nedeniyle, Yeremya "öfkeyle" "doldurulmuştu", "yaralanmıştı" ve "sürekli acı" içindeydi. Tanrı'nın "eli" yüzünden Yeremya, Tanrı'nın kendisine "yalancı gibi" ve "kuruyan sular gibi" olduğunu ileri sürdü. Rab, 1843 çizelgesindeki bazı rakamlardaki bir hatanın üzerini "eliyle" örtmüştü.

Yeremya, Habakkuk'un görümünün gecikmesiyle Milleritlerin ilk hayal kırıklığını temsil eder. Yeremya'nın temsil ettiklerine, "yağmur" olarak sembolize edilen mesajın boşa çıktığı görüldü. Ama Habakkuk, "Görüm belirlenmiş bir zaman içindir; sonunda konuşacak ve yalan söylemeyecektir. Gecikse de onu bekle; çünkü mutlaka gelecektir, gecikmeyecektir" demişti.

Yeremya Tanrı'nın yalan söylediğini ve mesajın (yağmurun) boşa çıktığını sanmıştı; oysa yalnızca gecikmişti.

O zaman Tanrı Yeremya'ya şöyle buyurdu: "Eğer geri dönersen, seni yine geri getireceğim ve huzurumda duracaksın; ve kıymetliyi değersizden ayıklarsan, benim ağızım olacaksın; bırak onlar sana dönsünler, ama sen onlara dönme." Hayal kırıklığından sonra Yeremya, mesajın başarısız olmuş gibi görüldüğünde doğan yılgınlığı silkip Rab'bin hizmetine geri dönmesi gereken Tanrı halkını temsil ediyordu. Yeremya belirlenen koşulları yerine getirirse, Tanrı onun kendi sözcüsü olmasına izin verecekti.

Şu anda çalışmamız açısından daha da önemlisi, Tanrı'nın Yeremya'ya, onun hayal kırıklığına sevinen "alaycıların topluluğu" hakkında söyledikleridir. Tanrı, alaycıların Yeremya'ya dönebileceğini, ama onun asla onlara dönmemesi gerektiğini söyledi. Yeremya, Katolikliğin sürüsüne geri dönmeyi henüz seçmiş ve Babil'in kızları, Baal ve Aştoret'in sahte peygamberleri olmuş Protestanlara karşı duranları temsil ediyordu. Yeremya, peygamberlik çizgisinin aynı noktasında, kuzey krallığının başlangıcında Yeroboam'ın sahte ibadet sistemini azarlayan Yahudalı peygamberi temsil ediyordu; böylece, kuzey krallığının tarihinin sonunda Katolikliğin bir benzeri olan sahte bir ibadet sisteminin ortaya girişini örnekliyordu. Yeroboam bir ittifak kurmayı teklif ettiğinde, peygamber Yeroboam'a, kendisinin yememesi, içmemesi ve geldiği yoldan geri dönmemesi gerektiğini söyledi.

Ve kral Tanrı adamına dedi: Benimle eve gel, dinlen; sana bir ödül vereceğim. Tanrı adamı da krala dedi: Bana evinin yarısını versen bile, seninle içeri girmeyeceğim; ne bu yerde ekmek yiyeceğim ne de su içeceğim. Çünkü bana Rab'bin sözüyle şöyle buyuruldu: Ekmek yemeyeceksin, su içmeyeceksin ve geldiğin yoldan geri dönmeyeceksin. 1 Krallar 13:7-9.

Yahuda ülkesinden peygamberin ifadesi, İlyas'ın hikâyesinde Baal ve Aştaret'un sahte peygamberlerinin faaliyetleriyle örtüşür. Elbette, Millerci tarih de İlyas'ın tarihidir; çünkü Miller İlyas'tı. İlyas'ın hikâyesinde, Baal ve Aştaret'un peygamberleri bir aldatma dansı sergiledi; Tanrı'dan ateş inip İlyas'ın sunusunu tükettiğinde bunun bir budalalık olduğu açığa çıktı ve böylece Millerci tarihteki Gece Yarısı Çağrısı'nda Kutsal Ruh'un dökülmesini simgeledi. O dönemdeki yüzleşme, ikinci İlyas olan Vaftizci Yahya'nın, Herodias'ın kızının (Salome) icra ettiği aldatma dansı sırasında gerçekleşen yüzleşmesini temsil ediyordu. Herodias, İzebel tarafından temsil ediliyordu ve İzebel Katolik Kilisesi'nin bir simgesidir.

1844'te Protestan kiliseleri, Herodias'ın (Jezebel'in) kızı Salome'ye dönüştü. Aldatma dansında Herod krallığının yarısını vaat etmişti ve bunu doğum gününde yaptı; böylece, Ahab'la (kuzeydeki on krallığın kralı) simgelenen on kralın krallıklarını Papalığa (Jezebel) vermeyi kabul ettikleri son günleri simgeliyordu. "Krallığının yarısını vermek" bir ittifakın simgesidir ve Yahuda'dan gelen peygamber, Yeroboam'a, sapkın kralla asla ittifak kurmayacağını ya da onun sahte ibadet sistemini desteklemeyeceğini açıkça bildiriyordu.

Rab, Yeremya'ya da şöyle dedi: "Alaycıların meclisi' (dinden dönmüş Protestanlık) Yeremya'ya dönebilir; ama Yeremya asla onlara dönmemelidir, geldiği yoldan da geri dönmemelidir." Ama Yahuda'dan olan peygamber tam da bunu yaptı; çünkü Yahuda'ya dönmeden önce—kendisine

verilmiş olan işi tamamlamadan önce—sahte ve yalancı bir peygamber tarafından aldatılmıştı.

Şimdi Beytel’de yaşlı bir peygamber oturuyordu; oğulları gelip o gün Beytel’de Tanrı adamının yaptığı bütün işleri babalarına anlattılar; krala söylediği sözleri de babalarına anlattılar. Babaları onlara, “Hangi yoldan gitti?” dedi. Çünkü Yahuda’dan gelen Tanrı adamının hangi yoldan gittiğini oğulları görmüştü. O da oğullarına, “Bana eşeği eyerleyin” dedi. Böylece eşeği onun için eyerlediler; o da üzerine binip Tanrı adamının peşine düştü ve onu bir meşe ağacının altında otururken buldu. Ona, “Yahuda’dan gelen Tanrı adamı sen misin?” dedi. O da, “Benim,” dedi. Bunun üzerine ona, “Benimle eve gel, ekmek ye” dedi. O ise, “Seninle dönemem, seninle içeri giremem; bu yerde seninle ne ekmek yerim ne de su içerim. Çünkü Tanrı’nın sözü bana şöyle dedi: Orada ekmek yemeyecek, su içmeyecek ve geldiğin yoldan geri dönmeyeceksin” dedi. O da ona, “Ben de senin gibi bir peygamberim; ve bir melek bana Tanrı’nın sözüyle, ‘Onu yanında evine geri götür ki ekmek yesin ve su içsin’ dedi” dedi. Ama ona yalan söyledi. Böylece onunla birlikte geri döndü; onun evinde ekmek yedi ve su içti. Onlar sofrada otururlarken, Tanrı’nın sözü onu geri getiren peygambere geldi. Ve Yahuda’dan gelen Tanrı adamına seslenip şöyle dedi: “Tanrı şöyle diyor: Madem Tanrı’nın sözüne uymadın ve Tanrının sana buyurduğu buyruğu tutmadın; tersine geri döndün ve Tanrı’nın sana ‘Ekmek yemeyecek ve su içmeyeceksin’ dediği bu yerde ekmek yedin ve su içtin; bu yüzden cesedin atalarının mezarına konmayacak.”

Ve oldu ki, o ekmek yiyip içtikten sonra, onu geri getiren peygamber onun için eşeği eğerledi. O yola koyulduğunda, yolda bir aslan onunla karşılaştı ve onu öldürdü; cesedi yola atılmıştı; eşek onun yanında duruyordu, aslan da cesedin yanında duruyordu. Ve işte, insanlar oradan geçtiler, yola atılmış cesedi ve cesedin yanında duran aslanı gördüler; gidip yaşlı peygamberin yaşadığı kentte bunu anlattılar. Onu yoldan geri getiren peygamber bunu işitince dedi ki: “Bu, Rab’bin sözüne itaatsizlik eden Tanrı adamıdır; bu yüzden Rab onu aslana teslim etti; aslan onu parçalayarak öldürdü; Rab’bin ona söylediği söz uyarınca.” Sonra oğullarına, “Eşeği benim için eğerleyin,” dedi; onlar da eşeği eğerlediler. Gitti ve onun cesedini yola atılmış halde buldu; eşek ve aslan cesedin yanında duruyordu. Aslan ne cesedi yemişti ne de eşeği parçalamıştı. Peygamber Tanrı adamının cesedini kaldırdı, eşeğin üzerine koydu ve geri getirdi; yaşlı peygamber kente gelip onun için yas tuttu ve onu gömdü. Onun cesedini kendi mezarına koydu; “Vah, kardeşim!” diyerek onun için yas tuttular. Onu gömdükten sonra oğullarına şöyle dedi: “Ben öldüğümde, Tanrı adamının gömüldüğü mezara beni gömün; kemiklerimi onun kemiklerinin yanına koyun. Çünkü Beytel’deki sunağa ve Samiriye kentlerindeki bütün yüksek yerlerin tapınaklarına karşı Rab’bin sözüyle haykırdığı söz mutlaka gerçekleşecektir.” 1. Krallar 13:11-32.

Bu incelemeyi bir sonraki makalede sürdüreceğiz.

Tanrı’nın kudreti hakikatin ne olduğuna tanıklık ettiğinde, o hakikat sonsuza dek hakikat olarak kalmalıdır. Tanrı’nın verdiği ışığa aykırı sonradan ortaya atılan varsayımlar dikkate alınmamalıdır. Bazı kimseler, kendilerine göre hakikat olan, fakat hakikat olmayan Kutsal Yazılar’a dair yorumlarla ortaya çıkacaktır. Tanrı, imanımızın temeli olarak bize bu zamana ait hakikati vermiştir. Bizzat Kendisi bize hakikatin ne olduğunu öğretmiştir. Biri, ardından bir diğeri, Tanrı’nın Kutsal Ruh’unun tezahürüyle vermiş olduğu ışıkla çelişen yeni bir ışıkla

ortaya çıkacaktır. Bu hakikatin tesis edilmesi sırasında edinilen tecrübeden geçmiş olanlardan hâlâ hayatta olan birkaç kişi bulunmaktadır. Tanrı, Elçi Yuhanna'nın da hayatının sonuna dek yaptığı gibi, içinden geçtikleri deneyimi hayatlarının sonuna kadar tekrar tekrar aktarmaları için hayatlarını lütufkâr biçimde bağışladı. Ve ölümle düşmüş olan sancaktarlar, yazılarının yeniden basılması aracılığıyla konuşacaklardır. Bana, seslerinin bu yolla işitilmesi gerektiği bildirildi. Bu zaman için hakikatin ne olduğuna dair tanıklıklarını vermelidirler.

İnancımızın özel noktalarıyla çelişen bir mesajla gelenlerin sözlerini kabul etmemeliyiz. Kutsal Yazılardan bir yığın pasaj toplayıp iddia ettikleri teorilerin etrafına kanıt olarak yığarlar. Bu, son elli yıl boyunca defalarca yapıldı. Kutsal Yazılar Tanrı'nın sözüdür ve saygı duyulmalıdır; ancak onların uygulanması, eğer böyle bir uygulama Tanrı'nın bu elli yıldır ayakta tuttuğu temelden bir sütunu yerinden oynatıyorsa, büyük bir hatadır. Böyle bir uygulama yapan kişi, Tanrı halkına gelen geçmiş mesajlara güç ve kuvvet veren Kutsal Ruh'un o harika tecellisini bilmez.

Elder G'nin delilleri güvenilir değildir. Kabul edilirse, Tanrı'nın halkının, bizi olduğumuz yapan hakikate olan imanını yok ederler.

Bu konuda kararlı olmalıyız; çünkü Kutsal Yazılarla kanıtlamaya çalıştığı noktalar sağlam değildir. Bunlar, Tanrı'nın halkının geçmiş deneyiminin bir yanığı olduğunu kanıtlamaz. Bizde hakikat vardı; Tanrı'nın melekleri tarafından yönlendiriliyorduk. Mabel meselesinin sunumu Kutsal Ruh'un rehberliği altında yapıldı. İmanımızın, kendilerinin hiçbir pay sahibi olmadığı yönleri hakkında herkesin susması en güzel belagattir. Tanrı asla Kendisiyle çelişmez. Doğru olmayan bir şeye tanıklık etmeleri için zorlandıklarında Kutsal Yazı kanıtları yanlış uygulanmış olur. Bir başkası, sonra bir başkası daha ortaya çıkacak, sözde büyük bir ışık getirecek ve iddialarını ortaya koyacaktır. Ama biz eski sınır taşlarına bağlı kalıyoruz. [1. Yuhanna 1:1-10 alıntılanı.]

Bana, bu sözleri içinde bulunduğumuz zamana uygun biçimde kullanabileceğimizi söylemem emredildi; çünkü günahın gerçek adıyla anılması gereken zaman gelmiştir. Çalışmamız, imana gelmemiş ve kendi yüceliklerini arayan insanlar tarafından engelleniyor. Gerçek olduklarını iddia ederek sundukları yeni teorilerin ortaya atanları olarak görülmek istiyorlar. Ama bu teoriler kabul edilirse, Tanrı'nın Kutsal Ruh'un gösterimiyle onu doğrulayarak son elli yıldır halkına verdiği gerçeğin inkârına yol açacaktır. Seçilmiş Mesajlar, cilt 1, 161.